

МИ

Хто у всесвіті найкращий твір – не ми?
В очах у розуму зіниця й зір – не ми?
Це коло всесвіту скидається на перстень,
А камінь, що горить ясніш од зір – це ми.
Омар Хайям

З НОВИМ 2013 РОКОМ

#22

Журнал Куликівської школи #22 2013 р.

1 ВШДШСІР

Вітальне слово редактора

Дорогі друзі! Широ вітаю вас на сторінках журналу «МИ», який розповість вам про новинки шкільного життя, подорожі та пригоди учнів улітку, роздуми старшокласників, цікаві інтерв'ю та багато пізнавальної інформації.

Бажаю вам успіхів у навчанні, міцного здоров'я, терпіння. Не дозволяйте осені похмурій оволодівати вашим настроєм, посміхайтесь частіше й упевнено крокуйте до нових висот. А «МИ» чекаємо від вас нових ідей та пропозицій, щоб зробити наш журнал яскравішим, цікавішим та корисним.

Ваш редактор Софія Коса.

У номері

Вітальне слово редактора	1
Незабутні наші канікули	
Останнє літо дитинства	2
Незабутня подорож до Німеччини	2
Відпочинок у сонячній Італії	3
Пам'ятний відпочинок	3
Відпочинок у таборі "Деснянка"	4
Карпати — візитна картка України	4
Найкраще літо	5
Незабутній день літа	5
Незабутня подорож	6
I love Belarus	7
Вітаємо	
Вітаємо із Днем працівників освіти	8
Вітаємо ювілярів	10
Творчість наших читачів	
Казка «Ножиці й голка»	12
Вірші Корявець Аліни	12
А я люблю осінь	13
Вересневий ранок	13
Осінній ранок	13
Незвичайний ранок	14
Вересень	14
Ранок	14
До Дня української писемності	
Роздуми випускників про українську мову	15
Як боролися з українською мовою	16

22-й номер журналу робили

учні 5-11 класів – члени студії
журналістів-аматорів під керівництвом
Н.С.Мудрицької

Дизайн титульної сторінки	О. С. Зеленський
Комп'ютерний набір:	Учні 5-11 класів
Верстка, дизайн	О. С. Зеленський
Редактор	Софія Коса, 11-Б клас
Фото	О. С. Зеленський, С.А.Чава, учні 11-их класів

Моя мова	18
Шануй рідне слово	18
Веселкова моя мова	18
Я пишаюся своєю мовою	19
Плекай свою мову	19
Цінуй та оберігай нашу мову	19
Мова, як мама, - єдина	19
Ми подорожуємо	
Незабутня подорож до м.Чернігова	20
Сторінка для допитливих	
Це цікаво знати	22
Афоризми	23
Посміхнімося	24

ОСТАННЄ ЛІТО ДИТИНСТВА

Непомітно пролетіло літо. Для 11-класників це останні шкільні канікули. Ніби нещодавно мама збирала мене на першу в житті шкільну лінійку, у перший клас. На голові пухнасті бантики, на плечах портфель, у руках квіти, а в очах цікавість. Швидкокрилим птахом пролетіли 10 років...

І знову все як у дитинстві: банти, квіти, але вже не з дитячою цікавістю, а з упевненістю та почесним званням «випускник».

У це важко повірити, але це так: ми вже не малята, ми – старшокласники. І ось тут, на святковій лінійці, ведучи за руку першокласників, ми розуміємо, що скоро закінчиться наша шкільна історія й розпочнеться нова – невідома, незвідана дорога в доросле життя. Ми вже дорослі, але в душі все одно залишаємось дітьми. Кожен день, проведений разом, згуртовує нас, однокласників. І хоч кожен із нас – це яскрава особистість зі своїми плюсами й мінусами, але разом ми – велика сила, єдність, яка до кінця ще не усвідомлює, що незабаром кожен піде своєю дорогою. І якщо лелеки повернуться наступної весни, то ми вже ніколи не зможемо повернутися у веселкову шкільну країну. Але з нами назажди залишиться веселий сміх однокласників та настанови вчителів.

Коса Софія, 11 – Б клас

НЕЗАБУТНЯ ПОДОРОЖ ДО НІМЕЧЧИНИ

Цього літа мені пощастило побувати в чудовій країні – Німеччині. Вона вразила мене своєю величчю та красою. Я відвідала музеї та архітектурні пам'ятки, каталася на конях, майже щодня ходила в басейн, вода в якому була чиста, мов дзеркало. Тут була чудова гірка, з якої я з дітлахами весело спускалася у воду. Відчуття – незабутні! А ще я літала на гелікоптері. Із нього великі будинки були маленькими, а люди здавалися мурашками.

У ботанічному саду я бачила стільки чудових рослин, про існування яких навіть і не здогадувалася, а також рідкісних птахів: фламінго, лебедів, різні види папуг та хижих птахів, які вражали своєю красою. Ось так чудово я провела незабутні літні канікули.

Оля Халімон, 8 – А клас

ВІДПОЧИНОК У СОНЯЧНІЙ ІТАЛІЇ

Улітку мені пощастило побувати в Італії, дуже красивій і загадковій країні. Там багато красивих місць, гарних споруд. Відпочивала я в місті Мілан, де в футбольній команді був наш Андрій Шевченко, жила в італійській сім'ї. Господаря звати Джузеппе, а господиню – Роза. У них троє дітей: Мері, Валі, Фра.

В Італії я жила цілий місяць, побувала в аквапарку, басейні, милувалася Пізанською башнею, яка з кожним роком усе більше нахиляється. Це дуже рідкісна за своєю архітектурою й красою споруда. Пізанська башня – це дзвіниця собору Санта-Марія Ассунта. Висота дзвіниці 55,86 м, тут є 7 дзвонів, оздоблених красивими фресками з позолотою. Я відвідала чимало парків, атракціонів, привезла додому багато незабутніх вражень.

Надія Артеменко, 5 – Б клас

ПАМ'ЯТНИЙ ВІДПОЧИНОК

Дуже цікаво я провела літні канікули, які надзвичайно сподобались. Улітку мені з друзями пощастило відпочивати на морі. Нам там було дуже добре. Шкода лише, що відпочинок тривав тільки 8 днів. Це замало, але я з друзями встигла засмагти на ласкавому південному сонці, вдосталь накупатися в морі. Щоб побачити дельфінів, ми прокидалися о 6 год. ранку та йшли до моря. А ввечері на пляжі ми грали в футбол та волейбол. Після чудового відпочинку нам не хотілося повертатися додому, тому що всі ми здружилися й стали як одна сім'я.

Музиченко Аліна, 8 – А клас

ВІДПОЧИНОК У ТАБОРІ «ДЕСНЯНКА»

Як прекрасно влітку ! Цього літа я відпочивав у літньому таборі «Деснянка».

Там було дуже весело, я знайшов багато нових друзів. Ми прокидалися о

7 год., йшли на зарядку, а потім на лінійку, яку проводила старша вожата. О 9 год. був сніданок, а тоді усі йшли на річку. На Десні ми засмагали, купалися, грали в різні ігри. А потім із прекрасним апетитом поспішали до їдальні, де нас чекав надзвичайно смачний обід. Затим була тиха година. О 16 год. проводився загальнотабірний захід. Після вечері була дискотека. Кожного дня ми грали в різні ігри, цікаво відпочивали цілих два тижні. За цікавий і незабутній відпочинок ми дуже полюбили своїх вожатих. Наступного літа я знову хотів би побувати в таборі «Деснянка».

Богдан Максим, 8 – А клас

КАРПАТИ – ВІЗИТНА КАРТКА УКРАЇНИ

Канікули – це радість для всіх, а особливо для школярів. Цього року я мала можливість побувати в неповторних мальовничих Карпатах. Збулася давня моя мрія – піднятися в гори й насолодитися їх красою.

Наша туристична група була великою. Це й школярі, і студенти, і дорослі. Але, незважаючи на різний вік, ми всі здружилися й не помітили, як промайнули 12 днів. Я відчула, як чудово відпочивати в наметах, готувати туристську кашу на вогнищі, милуватися сходом і заходом сонця.

Карпати - величезні й неповторні своєю красою гори, вкриті віковими лісами, кришталево-прозорими високогірними озерами, бурхливими річками, барвистими полонинами з отарами овець. Усю цю ідилію доповнюють чарівні мелодії гуцульської трембіти. Найвища вершина, яку ми підкорили, була г. Негровець, а також ми мали можливість піднятися на г. Рожок, г. Чорна ріпа, г. Стрилиба. І не могли ми не відвідати візитну картку українських Карпат – озеро Синевір. Воно вразило мене своєю мальовничістю й величністю... Чудова краса Карпат полонила наші серця, і ми, сповнені неймовірним драйвом та позитивом, повернулися додому.

Ірина Борисенко, 11 – Б клас

НАЙКРАЩЕ ЛІТО

Усі учні знають, що літо – це найкраща, найтепліша та найбезтурботніша пора року. Особливо починаєш цінувати літо, коли розумієш, що вже через рік ти підеш у доросле життя, і дороги назад, на жаль, немає.

Цього літа я мала чудову можливість відпочити на Азовському морі в оздоровчому таборі «Одісей». Там я провела найвеселіші п'ятнадцять днів літа. Час пролетів чарівним птахом, і згодом я зрозуміла, що не хочу розлучатися з незнайомими однолітками, які за час відпочинку стали рідними.

Ранками ми вдихали свіже морське повітря, милувалися чайками, які в пошуках поживи кружляли над хвилями, дивувалися вишуканістю невисоких, але пишних гір, що здалеку здавалися зовсім крихітними.

Найбільш незабутнім був останній день. Усі ніжились у лагідних сонячних променях, купалися в морі, безупинно жартували, грали в різні ігри. Саме в той день ми хотіли назавжди запам'ятати кожную секунду, кожний момент, проведений разом, бо розуміли, що, можливо, бачимось востаннє. Це було найкраще літо в моєму житті.

Катя Янголь, 11 – Б клас

НЕЗАБУТНІЙ ДЕНЬ ЛІТА

Мене розбудив лагідний промінчик сонця, який пробивався крізь квартиру мого вікна. Вийшовши на подвір'я й побачивши тата, який метушився біля вудочок, я миттєво здогадався, до чого йдеться, і спитав: «Куди вирушимо цього разу?» Тато відповів: «На Десну, синку». Поснідавши, ми взяли човен і вирушили на річку. Сказати чесно, риби ми зловили небагато, але це не головне. А важливо те, що я отримав задоволення, плаваючи по ранковій сонячній Десні, милуючись красвидами, які створила природа-матінка. Повернувшись додому, ми зварили смачну юшку, із задоволенням смакували вареною рибкою.

Заєць Максим, 11 – Б клас

НЕЗАБУТНЯ ПОДОРОЖ

*Учіться радіти життю.
Поспішайте робити добро!
Тримайтеся з гідністю
За будь-яких обставин.*

Життєвська мудрість.

Подорож, дійсно, незабутня. Здійснилася мрія побувати в Карпатах. Літо-це завжди чудова пора для відпочинку, а для туристів-краєзнавців воно виявилось ще й працею, як фізичною, так і розумовою.

1 серпня наша туристична група разом із керівником Чавою Сергієм Анатолійовичем вирушила в похід. Власне, для мене це був перший турпохід. Час швидко плине... Перша зупинка-місто Івано-Франківськ, а потім станція Вороненка. І ось звідси почалися справжні випробування: потрібно було пішки горами з важкими рюкзаками подолати 10км, перейти гірський хребет, спуститися вниз, увійти в урочище Козьменщик.

Саме в урочищі Козьменщик ми жили 4 дні. Уперше піднялися на вершину Говерли (2061 метрів), а потім-Петрос (2023 метрів).

Як зачарований дивлюсь я

На цю омріяну красу.

І відчуваю дотик сонця,

Холодну шовкову росу...

На шостий день екскурсії о 4 ранку ми прибули до залізничної станції Лазенщина (це всього 7км). Наступна зупинка — Кваси, де знаходиться унікальне мінеральне джерело. Яка смачна та цілюща ця мінеральна вода, але потрібно рухатися далі. Пройшовши вгору від джерела 4 км, наша група зупинилася в базовому таборі, де ми пробули 4 дні. Чудова, вражаюча природа! Як смачно для нас готував Сергій Анатолійович! Яка цікава була зустріч із горами Близниці (1881 метрів)! Скільки було вражень від географічного центру Європи, який розташований біля села Ділове! Усі ці дні були сонячні-ось так радісно нас зустрічала матінка Природа карпатської землі. Нам узагалі здалося, що чемність, чарівна, привітна посмішка-це візитка місцевих жителів. Попереду нас чекала станція Татарів - відомий зимово-гірський лижний курорт Буковель, де вперше за всі дні туристичного походу пішов дощик.

Що ж, добігла кінця одна з найцікавіших подорожей у моєму житті. Ми щасливі, що доля нам дала такий шанс, і дуже вдячні Чаві Сергію Анатолійовичу, який подарував ці незабутні враження карпатської краси!

Сподіваюся, що це не остання подорож, і в майбутньому обов'язково будуть цікаві туристичні походи.

Максим Плеса, 8-А клас

I LOVE BELARUS

Літо, тепло, канікули! Що може бути краще? Звичайно більше нічого! Саме в цю пору року потрібно відпочивати й подорожувати! Цього літа мені випала нагода побувати в братній Білорусі. Перше позитивне враження склалося миттєво, як тільки ми перетнули українсько-білоруський кордон. Дороги рівні, сміття по селах та узбіччях доріг дуже мало. На першій автозаправній станції дуже шокувала ціна пального - 7000 рублів (до 7 грн). Нарешті під'їжджаємо до Бреста! Місто радує своєю мальовничістю, чистотою й порядком. Саме тут я відвідав Брестський залізничний музей, у якому дуже багато техніки зі всього ХХст., та Брестську фортецю-герой. Фортеця дуже гарна. У ній я побачив красу архітектури ХІХ століття й водночас відчув себе частиною тих подій, які відбулися тут у 1941р. Але жив я у звичайному селі, на кордоні з Польщею. Ті далекі родичі, у яких я був, живуть у "президентському" будинку (це сучасні сільські будинки, які будує держава). Село дуже чистеньке, з рівними дорогами, лежачими поліцейськими та облаштованими автобусними зупинками. У Новосілках є колгосп з дуже потужною сільськогосподарською технікою. Це трактори "Білорусь", комбайни "Полісся" заводу Гомсільмаш та інші. У колгоспній власності є ставок, у якому розводять рибу. Чистішою водойми, ніж він, я ще не бачив. Навіть лебеді в ньому плавають. Село дуже насичене історією, у лісах дуже багато ДОТів (довгочасна вогнева точка). Так як Новосілки знаходяться на кордоні з Польщею, то перед Великою Вітчизняною Війною їх будували в цій місцевості. Але поїздка була не дуже довгою й треба вертатися знову на Україну. Важко було прощатися з "сябрами"! Але я зрозумів, що по-справжньому закохався в Білорусь і ще неодноразово там побуваю.

Моргацький Владислав,

11 – А клас

ВІТАЄМО

із Днем учителя та працівників освіти!

Редакція журналу «МИ» від щирого серця вітає всіх учителів із професійним святом!

Висловлюємо Вам сердечну вдячність за Вашу невтомну, натхненну й самовіддану працю. За Ваше розуміння, підтримку й за частку душі, подаровану кожному учню. Вас люблять і шанують. Ваші серця завжди наповнені співчуттям, добротою й любов'ю. Ваша професія вимагає особливого дару й покликання, великої відповідальності й віри. Вашими зусиллями творилося наше минуле, твориться теперішнє й майбутнє України.

Щиро бажаємо Вам міцного здоров'я, щастя та невичерпної на-
снаги. Прийміть земний уклін за мудрість та відданість справі, якій
Ви присвятили життя.

Хай ніжні чари осені п'янкої
Плекають у душі нові бажання,
Навіюють найчарівніші сни
І радісно пробуджують щорання!

ВІТАЄМО !!!

ДИРЕКТОРА НАШОЇ ШКОЛИ ТРУШ ОЛЬГУ МИКОЛАЇВНУ ІЗ ЗОЛОТИМ ЮВІЛЕЄМ !

Учнівський та учительський колективи щиро вітають Ольгу Миколаївну та бажають міцного здоров'я, особистого щастя, натхнення та плідної праці в ім'я процвітання нашої школи.

Ви заслужили повагу і шану,
Квітів чудових букет полум'яний.
Нехай Вас завжди оминають тривоги
І щасливими будуть життєві дороги!
Чого бажаєте, хай у Вас буде,
Нехай і надалі шанують Вас люди.
За що б Ви не брались – удачу в усьому
Хай доля приносить до Вашого дому!

Ми Вас любимо й шануємо!

Найщиріші вітання ПІДВЕРБНІЙ ЛЮБОВІ ВАСИЛІВНІ,

учителю біології нашої школи, педагогу вищої категорії, прекрасній людині, високопрофесійному вчителю від Бога. Їй присутні такі прекрасні людські якості: чуйність і справедливість, мудрість і доброта, доброзичливість і любов до людей. **Любов Василівна** – чарівна жінка, турботлива мама, любляча бабуся.

Ліна Костенко писала: «Справжня жінка – це чистий розум і щире серце». Ці слова повністю відповідають нашій ювілярці. **ВІТАЄМО й БАЖАЄМО:**

Летять роки в міжзоряний політ,
Але душа нехай про це не знає!
І хай так буде ще з півсотні літ,
Нехай Ваша бадьорість не згасає.
Хай Вам доля відсипле сповна
І радості, й наснаги, і здоров'я,
Нехай в душі завжди цвіте весна,
І серце зігрівається любов'ю!

Казка «Ножиці й голка»

Одного дня маленька Танюша шила плаття своїй ляльці. Коли плаття було готове, вона поклала ножиці та голку на стіл, а сама пішла приміряти ляльці обновку. Раптом тишу порушив хтось.

- Ой, як я втомилася, яка в мене нелегка робота, - сказала голка.

- Не обманюй, голко, усі знають, що найважчу роботу виконую я, - промовили ножиці.

- Ти ж не знаєш, яка в мене робота. Я шию й вишиваю.

- А я ріжу й папір, і тканину, і що завгодно, - гордо промовили ножиці.

- І все-таки в мене робота важча, - наполягала голка.

Довго сперечалися ножиці й голка, аж поки не почули чийсь

голос:

- Друзі, чому ви сваритесь? - пролунав голос тоненької нитки.

- Тому, що в мене найважча робота, - сказала голка.

- Та ні ж, це в мене праця найважливіша, - доводили своє ножиці.

- Не сваріться, будь ласка, дорогенькі. Наша праця однаково важлива, бо ми одна команда, і не обійдемося одне без одного, - намагалася примирити їх нитка.

Аж тут ввійшла Танюша:

- Ой, яке ж гарне платтячко я пошила, дякуючи голці, нитці та ножицям.

І тут мама покликала Таню. Дівчинка побігла до мами, а ножиці, голка та нитка відпочивали від роботи.

Паньківська Катя, 6-Б клас

Зима

Наступила зима,
Кучугуру снігу принесла,
Усі двори позамітала,
Завірюху нам прислала.
Ось така у нас зима,
Біла й чарівна.

Настала зима,
Все білим снігом замела.
В теплий дім щастя,
Радості принесла.
Вийшли діти із хатинок
З ковзанами і санками,
Почали кататися,
З гірочок спускатися.

Мама

Мама, як сонце наяву,
Як ангел в небесах!
Бажає найкращого,
Дарує нам любові,
Щоб ми росли здорові,
Гарні та щасливі.

Тато

Тато сильний та здоровий,
Він вродливий і трудолюбивий.
Завжди все він виробляє
І усім допомагає.

Корявець Аліна, 5-Б клас

Осінь

Осінь наступила
Золота і мила.
Урожаєм нас гостила,
Сірим небом світ накрила.

Сім'я

Сестричка, мама, тато, я -
Це моя уся сім'я.
Разом ми в м'яча граєм,
Ходим у кіно й театр.
На моря й річки ми їздим,
У музей і зоопарк.

ОСІННІ ЕТЮДИ

А Я ЛЮБЛЮ ОСІНЬ

Різні пори року несуть різний настрій. Хтось захоплюється білим снігом, хтось мріє про квітучі дерева навесні, інший бажає дочекатися літа з купанням у річці. А я люблю осінь... Це ж така краса! Клені вдяглися в ніжний багрянець, стоять, замріявшись, на галявині, немов сумують, що прийшов жовтень. Іноді тихесенько скидають своє різьблене листя. Раптовий порив вітру безжально зриває осінню красу із сумних кленів... Я милуюся осінньою красою... Яка гармонія барв і звуків!

Ілляшик Діма, 8 – А клас

ВЕРЕСНЕВИЙ РАНОК

Ще вчора сонечко гріло по-літньому. Якось непомітно підкралась осінь. Виглянув я у вікно й не впізнав трьох осокорів, що ростуть у дворі. У їхні буйні зелені крони осінь уже де-не-де вплела пасмо жовтого листя. Молода берізка опустила додолу довгі коси-вити. А вітер чеше їх, заспокоюючи білокору.

Кожний новий ранок зустрічає мене по-різному: то загорне в густий туман, то хлюпне за комір кілька холодних краплинок осіннього дощу, то збадьорить прозорою прохолодою. Я люблю осінь за те, що вона дарує нам окрайчик літнього тепла, шерхіт опалого листя, яке заспокоює мене.

Остроух Юрій, 8 – А клас

ОСІННІЙ РАНОК

Я йду до школи вересневого ранку й відчуваю перший дотик осені. Помічаю, що сонечко стало не таке рішуче, тіні не такі чіткі, а трава, висушена літньою спекою, пожовтіла, втратила соковиту пружність і сухо потріскує під ногами.

У повітрі відчувається гіркуватий запах полину й багато інших запахів мого дитинства. Високо в небі курличуть журавлі, ніби хочуть нагадати, що прийшла незвичайна пора – золотокоса осінь.

Приходько Яна, 8 – А клас

НЕЗВИЧАЙНИЙ РАНОК

Ви коли-небудь бачили, як підкрадається осінній ранок до ганку? Він нишком чатує біля нього й чекає, коли ти з'явишся. Коли відчиняються двері, і ти виходиш, тоді ранок показується перед тобою у всій красі. Холодним, навіть інколи морозяним повітрям вривається тобі в ніздрі й забиває подих, а потім, коли ти відкриваєш очі, він кружляє навколо тебе танком, оповитий молочним туманом.

Тихо й спокійно. Твоя душа переповнена радістю й теплом. Як добре! Мабуть, тобі цей осінній ранок запам'ятається на весь день. А завтра буде інший, також чекатиме, тільки не тебе...Зустрінь його! Не барись!

Карташ Тая, 8-А клас

ВЕРЕСЕНЬ

Вересень – це початок золотоконої осені, яка непомітно підкралась до нас...

Ти прокидаєшся ранком від яскравих сонячних промінців, які граються на твоєму обличчі. Ще не повністю розплющивши очі, ти виходиш на вулицю та вдихаєш ковток чистого повітря, яке пройняте прохолодою та свіжістю. На траві крапельки кристалево чистої роси бавляться з промінцями сонця, мерехтять і переливаються, немов посміхаються природі. А в яскраво-блакитному небі десь далеко чути прощальне курликання журавлів і дзвінке перекликання диких гусей, які летять на південь...Як же приємно спостерігати за такою красою!

Дідовець Юлія, 11-Б клас

РАНОК

Вересневий ранок встає, не поспішаючи, довго вмивається холодною росю, а інколи навіть сивою памороззю. Прокидаються чудові жоржини – ознака осені, чарівні красуні-айстри... Чомусь не чути вже ластівок, що виспівували, сидючи на проводах. А ще вчора вони весело дзвонили. Сумно прощаються білі лелеки...А від води повзуть білі тумани...

Бочаров Максим, 11-Б клас

МОВА, ЯК МАМА, - ЄДИНА

9 листопада - День української писемності

РОЗДУМИ ВИПУСКНИКІВ ПРО УКРАЇНСЬКУ МОВУ

Моя рідна мова мелодійна, співуча, неповторна. У нашого народу нема більшого скарбу, ніж його мова. Бо мова – це характер народу, його пам'ять, історія й духовна могутність і цінність. Прикро, коли чуєш, як часом люди спотворюють нашу мову такими словами, яких не знайдеш у жодному із словників. Той, хто зневажив рідну мову – не вартий поваги. Рідна мова – це невід'ємна частка Батьківщини... Бережімо рідну мову, шануймо й розвиваймо її, дбаймо про чистоту й красу нашої перлини – солов'їної української мови.

Любов Товстоліс, 11 – Б клас

МОВА – ДУША НАРОДУ

Рідна мова ввібрала в себе гомін дібров і луків, полів і лісів, духмяний, п'яний запах рідної землі. Рідна моя мова – це таїна, яка робить народ народом і увінчує найтонші струни його душі. Народ творив і шліфував свою мову, заносючи в мовну скарбницю добірні перлини ніжності, пізнання, почуття.

Із перших хвилин мого життя в безкрайньому океані звуків неповторно звучить мелодія рідного слова. Із рідною мовою мають зв'язок найдорожчі спогади про перше слово, вимовлене в дитинстві, почуте з маминих вуст, затишок батьківської хати, веселий гомін дитячого гурту, тихий шелест листя старої верби.

Вона, як зоря пурпурова,
Що сяє з небесних висот.
І там, де звучить рідне слово,
Живе український народ.

Світлана Лось, 11 – Б клас

Як боролися з українською мовою

Хроніка заборон за 400 років

Українську мову обмежували, забороняли й скасовували протягом останніх чотирьох сторіч. Офіційно — циркулярами, указами, законами, анафемами тощо. За цей час українська загартувалася так, що навряд чи зверне увагу на якихось там депутатів.

З липня фракція Партії регіонів у Верховній Раді обдурила опонентів, ухваливши в другому читанні скандальний закон, який проголошує російську мову офіційною. «Історична правда» пропонує згадати, скільки разів за останні 400 років намагалися обмежити вживання української

1720 — указ Петра I про заборону книгодрукування українською мовою й вилучення українських текстів із церковних книг.

1729 — наказ Петра II переписати з української мови на російську всі державні постанови й розпорядження.

1763 — указ Катерини II про заборону викладати українською мовою в Києво-Могилянській академії.

1769 — заборона Синоду РПЦ друкувати та використовувати український буквар.

1775 — зруйнування Запорізької Січі та закриття українських шкіл при полкових козацьких канцеляріях.

1847 — розгром Кирило-Мефодіївського товариства й посилення жорстокого переслідування української мови та культури, заборона найкращих творів Шевченка, Куліша, Костомарова та інших.

1863 — Валуєвський циркуляр про заборону давати цензурний дозвіл на друкування україномовної духовної й популярної освітньої літератури: «Жодної окремої малоросійської мови не було й бути не може».

1864 — прийняття Статуту про початкову школу, за яким навчання має проводитися лише російською мовою.

1914 — заборона відзначати 100-літній ювілей Тараса Шевченка; указ Миколи II про скасування української преси.

1914, 1916 — кампанія русифікації на Західній Україні; заборона українського слова, освіти, церкви.

1926 — лист Сталіна «Тов. Кагановичу та іншим членам ПБ ЦК КП (б)У» із санкцією на боротьбу проти «національного ухилу», початок переслідування діячів «українізації».

1933 — телеграма Сталіна про припинення «українізації».

1970 — наказ про захист дисертацій тільки російською мовою.

1972 — заборона партійними органами відзначати ювілей музею І.Котляревського в Полтаві.

1973 — заборона відзначати ювілей твору І. Котляревського «Енеїда».

1978 — постанова ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР «Про заходи щодо подальшого вдосконалення вивчення й викладення російської мови в союзних республіках» («Брежневський циркуляр»).

1983 — постанова ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР «Про додаткові заходи з поліпшення вивчення російської мови в загальноосвітніх школах та інших навчальних закладах союзних республік» («Андроповський указ»).

1984 — початок в УРСР виплат підвищеної на 15% зарплатні вчителям російської мови порівняно з учителями української мови.

1984 — наказ Міністерства культури СРСР про переведення діловодства в усіх музеях Радянського Союзу на російську мову.

1989 — постанова ЦК КПРС про «законодавче закріплення російської мови як загальнодержавної».

1990 — ухвалення Верховною Радою СРСР Закону про мови народів СРСР, де російській мові надався статус офіційної.

2012 — ухвалення Верховною Радою України проекту Закону «Про основи державної мовної політики», який загрожує значним звуженням сфери використання української мови у ключових сферах життя в більшості регіонів України. «Українська правда», «Історична правда»

МОЯ МОВА

У світі більше, ніж 1000 мов, і кожен народ має свою, береже, цінує, гордиться нею. Питання мови було актуальним у всі часи, а особливо зараз, коли Україна, нарешті, стала незалежною. Здавалося б, не повинно бути ніяких перешкод для того, щоб наша рідна мова законно панувала у своїй країні. Але ж ні! Тепер влада хоче нашу мову, мамину, рідну відтіснити на другий план. Мабуть, забули можновладці, який важкий шлях пройшла ця мова, скільки людей загинули, постраждали, творячи її, удосконалюючи, шліфуючи, як коштовний камінець.

Я вважаю, що майбутнє моєї мови в наших руках. І як би її не гнобили, вона завжди буде мати майбутнє. Вірю, що наша мова процвітатиме.

Олег Назаренко, 11 – Б клас

ШАНУЙ РІДНЕ СЛОВО

...Олесь Гончар писав: «Той, хто зневажливо ставиться до рідної мови, не може викликати поваги до себе». Я сподіваюся, що українці зрозуміють це, бо мова – обличчя нації. Україну поважають інші, то маємо навчитися шанувати своє слово й, насамперед, себе.

Дмитро Овдієнко, 11 – Б клас

ВЕСЕЛКОВА МОЯ МОВА

...Українська мова сьогодні шукає стежку до серця кожного українця, хоче стати справді рідною. Не можна не погодитися з тим, що людина повинна мати лише одну рідну мову, хоча здатна й повинна знати багато мов. Мені дуже хочеться, щоб назавжди відродилася наша мова, різнобарвна, як кольори веселки, співуча, солов'їна.

Савицький Сергій, 11 – Б клас

Я ПИШАЮСЯ СВОЄЮ МОВОЮ

... Мені особливо приємно спілкуватися з людьми рідною мовою. Можливо, це не дуже стильно, але, принаймні, так я підкреслюю свою любов до неньки Батьківщини. Кожна мова по-своєму гарна й неповторна, але я – українка, моя рідна мова – українська. Горджуся цим і пишаюся маминою мовою.

Оля Срібна, 11 – Б клас

ПЛЕКАЙ СВОЮ МОВУ

...Люби свою мову, плекай її, дбай про неї, бо це твій скарб, твоя пісня солов'їна. Оберігаймо її, передаймо її, збережену й ще більш розвинену, своїм дітям та онукам, а вони передадуть наступним поколінням. Це наш скарб, наші знання, наш досвід, наша історія та почуття нашої душі.

Юлія Корнілова, 11 – Б клас

ЦІНУЙ ТА ОБЕРІГАЙ НАШУ МОВУ

... Любов до рідної мови починається ще з колиски, з маминої пісні, з бабусиної казки. У ній – материнська любов і ласка, світ добра, краси й справедливості... Історія нашої мови бере початок із сивої давнини, що говорить про її міць. Тому ми повинні знати, оберігати й цінувати нашу мову.

Максим Сапсай, 11 – Б клас

МОВА, ЯК МАМА, - ЄДИНА

... Мова – найголовніший аспект культури кожного народу. Жодне суспільство не може існувати без мови – найважливішого засобу спілкування й передачі досвіду нащадкам. Іноземні завойовники прагнули позбавити український народ своєї мови. Адже знищення народу починається із знищення рідної мови. Я пишаюся, що є носієм наймилозвучнішої у світі мови – української. Рідна мова має бути єдиною, як і мама. А вивчати й знати інші мови – це свідчення високої культури людини.

Руслан Спорш, 11 – Б клас

Незабутня подорож до міста Чернігова

Чернігів – одне з найдавніших міст України, яке завдячує своєю назвою темним, дрімучим, «чорним» лісам, які з усіх боків оточували місто. Воно славиться своїми історичними пам'ятками, музеями, театрами, розважальними центрами. Тисячолітня історія Чернігова завжди вабить до себе туристів. Ось і ми, учні 5 – Б класу, здійснили дводенну поїздку саме до цього чудового міста під час своїх канікул. В осінню пору Чернігів дуже красивий. Ці два дні були дуже насиченими й цікавими. Зупинилися ми в обласному дитячому центрі туризму.

Першого дня ми здійснили цікаву екскурсію по осінньому чернігівському Валу – найдавнішій частині міста, побачили 12 чавунних бастионних гармат XVIII століття, які колись боронили древній Чернігів від ворогів, пам'ятник відомому українському митцеві Тарасу Шевченку, архітектурні пам'ятки, собори, церкви. Це святиня історії Чернігова. Ми відвідали Алею Героїв, милувалися краєвидами міста, а також побували в пещері.

Але найбільше враження ми отримали від перегляду вистави

«Кайдашева сім'я» за однойменною повістю Нечуя-Левицького, яка проходила у Чернігівському обласному академічному українському музично-драматичному театрі ім. Т. Г. Шевченка. Ми всі були захоплені майстерною грою артистів, а також красою та величністю театру.

Другий день взагалі був насичений подіями. Спочатку ми відвідали Чернігівський літературно-меморіальний музей-заповідник М.

М. Коцюбинського. Тисячі відвідувачів приїждять до Чернігова, щоб віддати шану великому українському письменнику, побачити його будинок, який придбаний

М.М.Коцюбинським 1898 р. Сад-бу збережено в такому ж вигляді, який вона мала за життя письменника. Майже повністю зберігся сад, чимало дерев і кущів у якому посаджені руками Михайла Михайловича та його дружини Віри Устимівни. Щороку тут розцвітають його улюблені квіти – тюльпани, півонії,

маки, мальви, гвоздики...

У саду, серед квітів, старих ялин, кленів і стоїть одноповерховий дерев'яний будиночок. Екскурсія

по меморіальному будинку розпочалася зі спочивальні, мініатюрної, охайно вибіленої крейдою кімнати, що служила й місцем відпочинку, і робочим кабінетом. Стоять тут, як і колись, шафа для одягу, комод, два ліжка, тумбочка. Старовинне дзеркало є сімейною реліквією.

Навпроти спочивальні розміщується їдальня, де тричі на день, під час сніданку, обіду й вечері, збиралася вся родина. Кожен член сім'ї мав своє

постійне місце за столом. Над столом висить масивна гасова лампа під білим порцеляновим абажуром. У їдальні також зберігаються буфет із посудом, ряд картин, портретів і скульптур, етажерка з цінними експонатами. Поряд на табуретці – грамофон кустарного виробництва. Старовинний годинник на стіні показує час, коли зупинилося серце М. Коцюбинського, – 14 годин 20 хвилин.

Далі ми потрапили в кабінет-вітальню, де найбільше особистих речей письменника. Збереглися письмовий стіл, крісло, дві шафи з бібліотекою, письмове приладдя, картини, альбоми. За цим столом М. Коцюбинський написав багато своїх творів. Серед речей на письмовому столі – друкарська машинка.

Ми були зачаровані великим садом, по якому колись прогулювався письменник. Потім відвідали Літературний відділ музею Коцюбинського, де проходила виставка вишитих ікон та рушників

майстрів Чернігівщини. Вироби були неперевершені.

Але на цьому наша подорож не закінчилася. Ми побували у Чернігівському обласному Палаці дітей та юнацтва, де відвідали виставку декоративно-прикладного мистецтва, а також кабінети, у

яких займаються діти. Ми побачили вироби з бісеру, солоного тіста, соломки, вишивки, м'які іграшки, малюнки, аплікації та багато іншого. Це було ніби в казці! Навіть не вірилося, що ці

вироби зроблені руками дітей.

А на «десерт» ми завітали в ігровий центр Kinder City та McDonald's. Тут ми досхочу повеселились: каталися на роликах та машинках, відвідали лабіринт, грали в настільний теніс, хокей та інші ігри, а також отримали в подарунок повітряні кульки. У McDonald's всі смакували гамбургерами, картоплею фрі, морозивом, колою.

Додому повертались хоча й стомлені, але дуже задоволені та щасливі. Поїздка нам запам'ятається надовго. Ми дуже вдячні організаторам поїздки – директору Куликівського ЦПО Дороховій Олені Василівні та класному керівнику Дорошенко Надії Миколаївні.

**Учні 5-Б класу
Куликівської ЗОШ І-ІІІ ст.:
Корявець Аліна,
Дідовець Юлія та
Спунтай Вікторія**

ЦЕ ЦІКАВО ЗНАТИ

Дещо про людину

Ваше око здатне розпізнавати більше мільйона різноманітних відтінків кольорів.

Ваш мозок активно працює навіть тоді, коли ви знаходитеся у стані спокою, саме тому більше половини енергії, яку виробляє наш організм, іде на живлення мозку.

Нігті на ваших руках ростуть приблизно в чотири рази швидше, ніж на ногах. За життя на руках сумарно виростає до 30 метрів нігтів.

За своє життя ви, як і всі люди, проллєте приблизно 65 літрів сліз.

Ви маєте близько 75 км нервових волокон по всьому організму; нервові імпульси у вашому тілі переміщуються зі швидкістю 90 м/сек.

Коли ви народилися, у вас не було колінних чашечок. Вони сформувалися остаточно лише у віці 4 – 6 років.

Біг – Бен змінив ім'я та стать

96 – метрова башта Вестмінстерського палацу, відома в усьому світі як Біг – Бен, перейменована на честь королеви Великобританії Єлизавети II й тепер називається «Башта Єлизавети».

Знаменитий на весь світ годинник Біг – Бен знаходиться на башті приміщення парламенту в Лондоні. Розміри «Великого Бена» дійсно вражають: висота – більше 2-х метрів, а діаметр основи – майже 3 метри.

Сама башта була споруджена в 1858 році. Годинник же був установлений і запущений 21 травня 1859 року. Висота споруди сягає 61м, якщо врахувати шпиль, то всі 96 м. Механізм вагою 5 тонн працює бездоганно.

Ці «древні» SMS – ки

Виявляється, SMS-кам іде вже другий десяток! У 1992 році, напередодні католицького Різдва, інженер компанії Vodafone Нейл Папуорт відправив із мобільного телефону своїм співробітникам коротеньке повідомлення «Merry Christmas!» («Веселого Різдва!»). Це була найперша SMS-ка в історії. Потім про її забули аж на 7 років. І лише в 2000 році компанії стали надавати цю послугу клієнтам.

Що де прийнято дарувати?

Згідно з дуже древньою традицією, у деяких країнах арабського світу й донині найкращим подарунком на весілля вважаються ... шахи.

Де викидають їжу?

Щодня американці викидають на смітник 20 тисяч телевізорів, 150 тисяч тонн пакувальних матеріалів та ...43 тисячі тонн їжі.

Хто найсильніший ?

Найдовершеніша серед тваринного світу мускулатура - у саранчі. Якби людина володіла такою ж, вона змогла б підняти до 6 тонн.

Хто ж був першим ?

Першою країною, яка прийняла християнство як державну релігію, були не Рим і не Візантія, а Вірменія. Це сталося в IV столітті.

Гриби – це той же хліб

За своєю харчовою цінністю білий гриб майже рівноцінний ... білому хлібу. У 100 г хліба 217 калорій, а в 100 г сушених білих грибів – цілих 224!

АФОРИЗМИ

У горизонтальному положенні мозок не вище від інших органів.

Загублений той час, який ти не використав для навчання
(Г.Сковорода).

Велике мистецтво – спізнитися якраз вчасно.

Будь обережний! Не потрапляй під чуже колесо фортуни.

Будь альтруїстом, поважай егоїзм інших!

Україна. Прийом макулатури.
Табличка: «У макулатуру приймаються книги на українській мові...»

Коли мова заходить про 13-у зарплату, усі миттю забувають про забобони.

У ресторані до відвідувача підходить офіціант. Той дає йому долар зі словами: «Порадьте мені що-небудь». Офіціант кладе до кишені купюру й, нахилившись до відвідувача, говорить: «Ідіть звідси».

І навіть шоколадні цукерки загортають у таку шарудливу обгортку? На всю квартиру чути, як я худну.

Товариші! Поважайте свого начальника! Адже ви бачите перед собою лише одного придурка, а він – цілу групу.

Першим вітається той, у кого слабші нерви.

Щось ти сьогодні після роботи виглядаєш дуже стомленим. Мабуть, дуже важкий сканворд попався.

Жінки надзвичайно дивні створіння. Вони замазують синяки під очима й намазують їх над очима.

Мої сусіди постійно заважають мені спати: голосно вияснюють стосунки.

А ти спи в навушниках.

А як я дізнаюсь останню новину про своїх сусідів?

Кожна жінка повинна пам'ятати: обіди будуть смачніші, якщо го-

тувати їх рідше.

Лікарю! У моєї дружини пропав голос. Що робити?
Спробуйте сьогодні повернутися додому о третій годині ночі.

Табличка в під'їзді: «Ліфт зламаний, найближчий ліфт – у сусідньому будинку».

Тільки в день народження дізнаєшся, скільки у світі непотрібних речей.

Слабкі люди сплять обличчям у салаті. Сильні – у десерті.

Молодий чоловік питає у своєї дружини:

- Що сьогодні на вечерю, люба?

- Каша.

- Із чого?

- Із пельменів, любий.

Син-першокласник питає в батька:

- Татку, а хто президент нашої країни?

- Ну, синку, соромно не знати!

Через дві хвилини:

- Татку, а чому ти мовчиш?

Соромно...

Із-за вашого засобу проти лупи у мене випало все волосся!

У цьому ж і міститься принцип його дії!

У боксі з'явилися два нових пратила: допомога залу та дзвінок другу.

*Пусть Новый год
Со счастьем новым
Под сказку сна
К вам в дом войдёт
И вместе
С запахом еловым
Здоровья,
Счастья принесёт!*

2013

СІЧЕНЬ

ЯНВАРЬ / JANUARY

Понеділок	7	14	21	28	
Вівторок	1	8	15	22	29
Середа	2	9	16	23	30
Четвер	3	10	17	24	31
П'ятниця	4	11	18	25	
Субота	5	12	19	26	
Неділя	6	13	20	27	

ЛЮТИЙ

ФЕВРАЛЬ / FEBRUARY

4	11	18	25
5	12	19	26
6	13	20	27
7	14	21	28
1	8	15	22
2	9	16	23
3	10	17	24

БЕРЕЗЕНЬ

МАРТ / MARCH

4	11	18	25
5	12	19	26
6	13	20	27
7	14	21	28
8	15	22	29
9	16	23	30
10	17	24	31
1			
2			
3			

КВІТЕНЬ

АПРІЛЬ / APRIL

1	8	15	22	29	ΠH/Mo
2	9	16	23	30	Br/Tu
3	10	17	24		Cp/We
4	11	18	25		Ch/Th
5	12	19	26		Πr/Fr
6	13	20	27		C6/Sa
7	14	21	28		Bc/Su

ТРАВЕНЬ

МАЙ / MAY

Понеділок	6	13	20	27	
Вівторок	7	14	21	28	
Середа	1	8	15	22	29
Четвер	2	9	16	23	30
П'ятниця	3	10	17	24	31
Субота	4	11	18	25	
Неділя	5	12	19	26	

ЧЕРВЕНЬ

ІЮНЬ / JUNE

3	10	17	24
4	11	18	25
5	12	19	26
6	13	20	27
7	14	21	28
8	15	22	29
9	16	23	30
1			
2			

ЛИПЕНЬ

ІЮЛЬ / JULY

1	8	15	22	29
2	9	16	23	30
3	10	17	24	31
4	11	18	25	
5	12	19	26	
6	13	20	27	
7	14	21	28	

СЕРПЕНЬ

АВГУСТ / AUGUST

5	12	19	26	TH/Mo
6	13	20	27	Br/Tu
7	14	21	28	Cp/We
1	8	15	22	4r/Th
2	9	16	23	Fr/Fr
3	10	17	24	C6/Sa
4	11	18	25	Bc/Su

БЕРЕСЕНЬ

СЕНТЯБРЬ / SEPTEMBER

Понеділок	2	9	16	23	30
Вівторок	3	10	17	24	
Середа	4	11	18	25	
Четвер	5	12	19	26	
П'ятниця	6	13	20	27	
Субота	7	14	21	28	
Неділя	1	8	15	22	29

ЖОВТЕНЬ

ОКТАБРЬ / OCTOBER

1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30
31					

ЛИСТОПАД

НОЯБРЬ / NOVEMBER

4	11	18	25
5	12	19	26
6	13	20	27
7	14	21	28
8	15	22	29
9	16	23	30
10	17	24	
1			
2			
3			

ГРУДЕНЬ

ДЕКАБРЬ / DECEMBER

2	9	16	23	30	ΠH/Mo
3	10	17	24	31	Bt/Tu
4	11	18	25		Cp/We
5	12	19	26		Yt/Th
6	13	20	27		Πt/Ft
7	14	21	28		C6/Sa
1	8	15	22	29	Bc/Su

Пн/Мо
Вт/Ту
Ср/Ве
Чт/Тх
Пт/Фр
Сб/Са
Вс/Су